

"І повстане армія лицарів Марії". Передмова

Categories : [Трактат про досконале Набоженство до Пресвятої Діви Марії. Людовік Марія Грінйон де Монтфорт](#)

Date : 14/06/2017

Св. Людовік Марія Грінйон де Монтфорт народився 1673 року в невеличкому містечку Монтфорт ля Канн, в родині адвоката. Духовну освіту здобував у Отців Єзуїтів. З ранніх літ відзначався особливою побожністю до Пресвятої Діви Марії. Його клич до Марії: "Доведу, що Тебе люблю", незважаючи на численні перешкоди як зі сторони янсеністів та безбожників, так і зі сторони кліру, переборе все: люту ненависть, заздрість, підступність, клеми, нерозуміння церковнослужителів та прихованих ворогів Церкви. У 1683 році юний Монтфорт відправився до паризької духовної семінарії Св. Сульпіція, щоб продовжити там свою духовну освіту і стати священником. Покинувши рідне місто, почитатель Марії скинув з себе новий одяг і помінявся з жебраком на його лахміття. У такому вигляді майбутній Святий прибув до столиці Франції, де розпочався новий період в його житті. Парох парафії Св. Сульпіція прийняв Монтфорта з умовою, що той доглядатиме важко хворих. З особливою теплотою допомагав Людовік помираючим людям, аби хоч трохи полегшити їхні муки і страждання. Звідти виніс тверду постанову бути невільником Ісуса, бо, на його думку, через первородний гріх усі ми стали невільниками сатани. Спаситель же повернув нам свободу, прагнучи, щоби Його слуги були одночасно Його братами та приятелями. Однак Ісус ніколи не забороняв нам пожертвувати цією свободою, складаючи її в Його руки, посвячуючись цілком і безповоротно Йому на службу. У серці майбутнього Святого зароджується думка стати невільником Ісуса в Марії. Він ходить по місту з непокритою головою, тримаючи в правій руці Розп'яття, а в лівій - Вервицю. Говорить лише про речі духовні, високі та піднесені, до всього іншого - німий і глухий. Коли зустрічав на вулиці пустотливих дітей, ніколи не минав їх, а порозмовлявши, збуджував в них щирі сльози покаяння. Натхнення своє для таких наук черпав з молитви.

У 1700 році Монтфорта висвячують на священника, і він одразу ж відправляється до Нант, щоби з особливим релігійним запалом служити Ісусу в Марії. Там на нього чекали важкі випробування. Він ближче познайомився з янсеністами та їхніми шкідливими для Церкви ідеями. В лютому 1701 року Монтфорт змушений був покинути Нант і податися до Парижа. У столиці йому як священнику дали місце в лікарні для розумово хворих

бідних людей. Але навіть там вороги мстять йому: Монтфорт живе у нестерпних умовах, ночує під сходами. Проте ніяка сила на світі не могла зупинити ревного місіонера в любові до Ісуса і Марії. На початку 1703 року Монтфорт залишає Париж і повертається до лікарні в Пуатьєр, де виконує найчорнішу роботу: замітає палати, перев'язує рани, виносить нечистоти, миє посуд. Серед молодих дівчат, які прислугували в шпиталі, заснував релігійне товариство "Дочки мудрості". Але така діяльність не сподобалася адміністрації лікарні, і молодий священник вимушений знову покинути заклад. З дозволу місцевого єпископа в 1704 році він розпочав місію в дієцезії Пуатьєр. Місії Монтфорта викликали багато наvernень, люд натовпами приходив на його проповіді, а він виголошував їх по чотири в неділю. Під час однієї з місій віруючі принесли негідні книжки і непристойні картини, усе це скинули в одну купу на площі міста. Монтфорт вирішив увесь цей мотлох привселюдно спалити. Та місцева влада була неправильно проінформована щодо місійної діяльності о. Людовіка. Після суворої догани Монтфорт, стоячи на колінах, звернувся до віруючих з такими словами: "Брати мої, ми бажали поставити хрест при вході до храму, проте Бог цього не захотів, місцева влада цьому спротивилася, поставмо ж хрест в серцях наших; там для нього буде краще місце, ніж будь-де".

Згодом влада змусила Монтфорта залишити місто. Бідний місіонер відправляється до Рима з метою поїхати на закордонні місії. У 1705 році його приймає Папа Римський Климент XI. Папа з великою зацікавленістю вислухав молодого священника про результати його місійної діяльності та, надавши Монтфорту титул апостольського місіонера, відправляє його назад до Франції зі словами: "У тебе велике поле для діяльності у Франції, повертайся туди і працюй з послухом до єпископів в дієцезіях". Повернувшись до Франції, Монтфорт знову потерпає від переслідувань, наклепів. Навіть рідна мати не прийняла на нічліг бідного священника. Здавалося, постійні утиски, напівголодне життя зломлять незвичайну віру Монтфорта в Марію, проте ніщо не могло змусити його зректись своєї Цариці, Тієї, що подарувала світові Спасителя. Марія у відповідь на таку ревність і любов обдаровує Свого вірного слугу надзвичайними ласками.

Святий Людовік провадив укрите життя в постійних умертвленнях. Прокидався о 4 годині ранку, лягав в 11-ій вечора. За ліжко йому служив жмут соломи на землі. Щоденно відмовляв по 10-15 повних Вервиць, випрошуючи у Матері Божої ласку відмовляння Вервиці навіть уві сні. Тож коли він спав, Ангел постійно перебирав в його руках зернятка Вервиці, а вуста Святого ворушилися, промовляючи молитву "Богородице Діво Щойно св. Людовік де Монтфорт довідувався про грішників, не зволікаючи, їх провідував, щоб приязно поспілкуватися. Та передусім він клякав посеред кімнати з малим Розп'яттям в руці, відмовляв "Богородице Діво ", цілував землю, підводився і тільки тоді розпочинав свою науку з такою силою і натхненням, що ті, до кого приходив, не знали, як поводитися. Якось він увійшов і в публічний будинок, де перебувало десять жінок легкої поведінки та декілька мужчин. Один з них кинувся на Монтфорта зі шпагою в руці, наполягаючи, щоб той негайно забирався геть, інакше його вб'є. Монтфорт спокійно відповів: "Гаразд, ви можете мене вбити, але з однією умовою: після моєї смерті ви навернетесь до Бога. Мені дорожче ваше навернення, ніж моє життя". Слова ті немов громом прошили кривдника. Він опустив шпагу і, здригаючись від хвилювання, вийшов. Одна з жінок під враженням пережитого клякнула і розкалася. Опісля стала взірцем покутного життя.

У м. Рошелле масовими наверненнями Монтфорт викликав таку лють кальвіністів, що ті спробували його отруїти. На щастя, лікарі зуміли врятувати мученика. Проте здоров'я було вже підірвано. Монтфорт помер 28 квітня 1716 року зі словами на устах:

“Скінчилося все, більше вже не грішитиму”! Похований Святий в храмі Сент-Лоран. Канонізований Церквою 20 липня 1947 року.

Ще перед смертю Бог виявляв через Святого великі ласки. Отцю Людовіку було відкрито 150 великих дат історії християнства з минулого і майбутнього. Крім чудесних навернень безлічі християн, знаємо про численні зцілення. 2 лютого 1716 року під час Служби Божої в Рошелле віруючі бачили навколо голови Святого сяйво. Зафіксовано багато зцілень біля його гробниці. Через 18 місяців після поховання Св. Людовіка Церковна влада дала дозвіл відкрити його домовину. Тіло покійного було нетлінне, від нього розносився чудесний запах квітів, а з домовини вилетіло безліч зелених метеликів. Тоді присутні зрозуміли, що Матір Божа обдаровує такими привілеями лише особливо вірних Своїх синів.

Проте найбільші чуда почали діятися після смерті Святого з його творами, а написав він їх небагато: “Трактат про досконале набоженство до Пресвятої Діви Марії”, “Предивна таємниця Святої Вервиці”, “Таємниця Пресвятої Богородиці”, “Лист до приятелів Хрест”, “Особисті пісні про Євхаристію”, “Любов Ісуса, Мудрості вічної”.

Як пророче заповідав Святий, рукописи його книг “Трактат про досконале набоженство до Пресвятої Діви Марії” та “Таємниця Пресвятої Богородиці” сатана заховає в скрині більше, ніж на сто років. Коли їх віднайдуть і надрукують, вони розійдуться по всьому світові, утворюючи скрізь армію лицарів Марії, яка з Розп'яттям у правій руці, а з Вервицею у лівій піде сміливо у бій проти сатани та його прибічників.

Усе це відбувається в останні часи... Важко переоцінити значення трактату Монтфорта для духовного розвитку кожного християнина. Диво цієї перлини Марійського богослов'я у тому, що у ній показано конкретний шлях здобуття повноти дарів Святого Духа. Мрії Святого Людовіка де Монтфорта про особливе почитання, поклоніння, прославу Діви Марії як Посередниці, як найкоротшої дороги, найкращого шляху до Господа нашого Ісуса Христа поступово втілюються в життя. Як слід чинити кожному християнинові? На думку Святого, насамперед необхідно зрєктися себе самого, усіх своїх ілюзій та віддатися в рабство любові Марії, тобто стати невільником (сином) Ісуса в Марії. Святий Людовік не раз повторював: “Без Пресвятої Діви усі наші діла нікчемні”. Почитання Марії робить душу справді вільною - волею дітей Божих. Тим, хто звертається до Неї з любов'ю (у волі), Вона розширяє серце і примушує “гігантськими кроками йти шляхом заповідей Господніх”. Шлях до справжнього почитання Матері Божої великий і складний, і успіх на ньому супроводжує того, хто з щирим серцем, не приховуючи жодного гріха, відкриває своє серце Марії. “Потрібно трудитися, безупинно перебуваючи в трудах благочестя, направлених до істинного почитання Пресвятої Діви Марії, аби таким

чином виплекати у собі Її душу і дух”. Той віднайде життя вічне, тобто Ісуса Христа, “дорогу і правду, і життя” (Ів. 14, 6). Але Її знаходить лише той, хто шукає. Ті, які заперечують Її, віддаляються від Господа. Своїм ворогам, які закидали Монтфорту, нібито почитання Пресвятої Діви стоїть на заваді на шляху до Христа, Святий наводить такі докази: передати себе у руки Пречистої означає наслідувати Бога Отця, який дав нам Свого Сина саме через Пречисту Діву Марію. Він уділяє нам Свої благодатні дари тільки через Марію, бо через Неї Господь уперше прийшов у світ, через Божу Матір Ісус Христос явиться світові вдруге.

Святий Людовік де Монтфорт передбачив, яку шалену лютість викличе його книга у сил пекла, проте він запевняв, що пекло тремтітиме щойно людина візьме у руки трактат.

Шановний читачу, нарешті Ти маєш щастя прочитати цю Марійську перлину, адже “Трактат про досконале набоженство до Пресвятої Діви Марії” Св. Людовіка де Монтфорта виходить вперше в Україні. Сподіваємося, що не востаннє...

Приступаючи до прочитання цієї книжки, помолися до Матері Божої, запроси Її Серце у своє, щоб Її дух запанував у тобі назавжди...

[Трактат про досконале Набоженство до Пресвятої Діви Марії. Людовік Марія Грінйон де Монтфорт](#)

[Купити книгу](#)